

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Μία Κυριακή συννεφώδης, θυελλώδης, ὑγρὰ, μουσκευμένη. Μίαν μόνον στιγμὴν, κατὰ τὸ μεσημέρι, διέσχισε τὰ πυκνά, τὰ στακτερά, τὰ βροχοφόρα νέφη ὁ ἥλιος καὶ ἔλαμψεν ὡροκίτρινος, σὺν ξεθυμασμένους. Ὅλον τὸ ἄλλο διάστημα τῆς ἡμέρας, σύννεφα ἀδιάσπαστα καὶ σκότος. Κάπου - κάπου ἐσχηματίζετο εἰς τὸ στερέωμα, ἀραιουμένων ὀλίγων τῶν νεφῶν, κανὲν ξέφωτο, ὅπως τὸ λέγει ὁ λάος, ἡ ἐξ αἰθρα — ὅπως μετέφρασε τὴν λέξιν *clairière* ὁ κ. Ἀγγελοῦ Βλάχος — ἀλλ' ἦτο στιγμιαία, ἀπατηλή, καὶ τὰ νέφη ἐπυκνούντο πάλιν, χωρὶς νὰ λάμψῃ ἀκτίς, καὶ ὁ ζόφος ἐπεχύνετο, καὶ ἡ καταιγὶς ἐμυκάτο, καὶ ἡ βροχὴ ἐξέσπα ὀρμητικῇ, ῥαγδαίᾳ, μαστιζούσα μετὰ κρότου ὑπὸ τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου τὸ φύσημα, — κατακλυσμός θορυβώδης, διαρκής, καὶ ὡς θέαμα καὶ ὡς ἄκουσμα ὠραίος. . . διὰ τοὺς βλέποντας ἔξω ἀπὸ κλειστῶν παραθύρων. Ὅλῃγοι ἄνθρωποι εἰς τοὺς πλημμυρισμένους δρόμους ξεστρουπόνοντες εἰς τὰ διαλείματα τοῦ κακοῦ ἀπὸ τὰ καταστήματά των· τὰ ἀμάξια εἰς κίνησιν, αἱ ἐμβρέλλαι ἀνοικταί, βασανίζομεναι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ἐθυμίζουσαι μὲ τὰ παρὰδοξα σχήματά των «τὰς κάλυκας τῶν φανταστικῶν ἀνθρώπων» τοῦ κ. Ἀννίνου.

Τὴν νύκτα ἡ ὀρμὴ ἐκόπασε. Τὰ δένδρα, κατὰκοπα ἐκ τῆς πολυώρου ταλαιτεύσεως, — ὅσα δὲν ὑπέκυψαν εἰς τὴν γυμναστικὴν αὐτὴν, — ἀνέλαβον τὴν κάθιστον αὐτῶν θέσιν. Ὁ οὐρανὸς ἐκαθάρισε καὶ ἔλαμψεν ἡ σελήνη τόσον ἱλαρά, ὅσον κατὰ τὴν πρώτην νύκτα τῆς δημιουργίας. Ἄλλ' ἔξοχος ἦτο προπάντων ἡ αὐγὴ τῆς Δευτέρας. Ἡμέρα θαυμασία, μία ἐκπληξὺς χειμερινὴ ἀλησιμνήτης. Οὔτε ἔγνος νέφους, οὔτε ἔγνος λάσπης, ἥλιος λαμπρὸς, θερμοκρασία 15⁰ ἐκατονταβάθμου, φύσις λουσμένη, καθαρά, ἐκπαγλός. Καὶ οἱ δρόμοι ἐπα- νεύθον τοὺς διαβάτας των καὶ οἱ ἄθνηται τὰς χλιαράς, τὰς ἡδυπαθεῖς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, — κίνησις καὶ ζῶη καὶ εὐφροσύνη ὑπαίθριος πρωϊνὴ, χαρὰ Θεοῦ.

Φιλολογικὴ πανήγυρις ἐκ τῶν σπανίων ἦτο τὴν ἐσπέ- ραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Ψυχάρη εἰς τὸν Παρνασσόν. Ὁ Σύλλογος, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ἐκ τῆς προκηρυγμένης συρροῆς ἄτοπα, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ εἰσιτήρια καὶ δι' αὐτῶν μόνον, ὠρισμένων τὸν ἀριθμὸν, νὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἴσο-δος· ἀλλ' αἱ ἀπατήσεις ἦσαν τόσον πολλαί, τὸ ἐκ μέ- ρους τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐκδηλωθὲν ἐνδιαφέρον τόσῳ μεγάλῳ καὶ πρωτοφανές, τὰ διανεμηθέντα ὡς ἐκ τούτου εἰσιτήρια τόσῳ περισσότερα τῶν ὀρισθέντων, ὥστε ἀπὸ τῆς 8ης ἡ αἴθουσα τοῦ Παρνασσοῦ εἶχε πληρωθῇ, ὡς ἐκ τῶν αἰ πύλαι τῆς ἦσαν ἐλευθεραὶ ἐντελῶς, ἀναπεπταμέναι εἰς τὸ πλῆθος. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ κόσμος ἐκεῖνος ἦτο ἐκλεκτός, τὸ ἄνθος τῆς κοι- νωνίας, καὶ ὅτι ἔλειπε τὸ πλῆθος τῶν φοιτητῶν, οἱ ὅποιοι εἰς τὰ ἀναγνώσματα ἀποτελοῦν πάντοτε τὴν πλει-

ονοψηφίαν τοῦ ἀκροατήριου, διότι εἰς τοὺς καίμενους αὐτοὺς δὲν ἐδίδοντο εἰσιτήρια. Εἰς τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Ψυχάρη τὴν πλειονοψηφίαν ἀπετέλουν αἱ κυρίαι, ἦτο δὲ ἀληθῶς λαμπρὸν τὸ θέαμα τῆς μέχρις ἀσφυξίας πεπληρωμένης αἰθούσης. Θάπετελεῖτο καὶ ἄλλο ἐν ἀκροατήριον ὅμοιον, ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐλθὼν μετὰ τὴν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν, ἔφυγε μὴ εὐρίσκων θέ-σιν πρὸθενά. Δι' αὐτὸ εἶπομεν ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶχε δι-πλάσιαν αἴθουσαν ὁ «Παρνασσός». Τὴν ἐνάτην προσ-ῆλθεν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν σύντομον εἰσήγησιν τοῦ προέδρου κ. Ν. Πολίτου, ὁ κ. Ψυχάρης ἀνῆλθε τὸ βῆμα. Ὁμίλησε πλέον τῆς ὥρας, — περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀναγνώσματος τοῦ δὲν θὰ εἶπωμεν τίποτε, γνωστοῦ ἤδη εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑστίας — τὸν ἤκουσε δὲ μετὰ προσοχῆς τὸ πικνὸν ἐκεῖνο ἀκροατήριον καὶ μεθ' ἡδονῆς τινος νέας, παρ-θένου, ἀκούον διὰ πρώτην φορὰν τὴν ποιητικὴν, τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν, ἀντηγοῦσαν ἀπὸ τοῦ βήματος Συλ-λόγου, ἐν τῷ συνομιλίᾳ οἰκίῳ, ἀπλῶ, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἦτο ἔως τότε συνειθισμένον.

Ἡ προσέλευσις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας εἰς τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Ψυχάρη, ἦτο ἐπισημοποίησις τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης ἀγῶ-νος, ἐκ τῶν δεινότερων πολιμιστῶν τοῦ ὅποιου ἀνε-δείχθη ὁ συγγραφεὺς τοῦ Τὰξιδιοῦ. Ὁ κ. Ψυχάρης θέλει τὴν γλῶσσαν τοῦ ὁμιλεῖ τὸ Ἔθνος καὶ ὁ Βασιλεὺς, διότι, ὡς γνωστόν, μόνον τὴν Δημοτικὴν μεταχειρίζεται ὁμιλῶν ἡ συνομιλῶν ὁ ἀνώτατος Ἀρχων. Ἦκουσε μετ' ἀδιαπύτου προσοχῆς τὸν κ. Ψυχάρην, καὶ ἐγάλασε πολὺ μὲ τὰς εὐφυολογίας του. Εἰς τὸ τέ-λος τὸν συνεχάρη μετ' αὐτοῦ ἐπίσης ἡ Βασίλισσα, ὁ Διάδοχος, ὁ πρίγκιψ Νικόλαος. Ἡ τιμὴ ἦτο ἔκτα-κτος, διότι ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια δὲν μεταβαίνει συχνὰ εἰς τὰ ἀναγνώσματα τοῦ «Παρνασσοῦ». Ὁ Βασιλεὺς εἶχε μεταβῇ μόνον εἰς τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Βλάχου Γιώργεβιτς, τοῦ πρέσβους τῆς Σερβίας, εἶδομεν δὲ τὸν Διάδοχον εἰς ἓν ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Βλάχου καὶ εἰς δύο τοῦ μακαρίτου Παπαρρηγοπούλου.

Μετὰ τὴν ἀνάρρησιν τῆς νέας Κυβερνήσεως, πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς παλαιᾶς, βέβαιον ὅτι θὰ παυθούν, προλαμβάνουν καὶ παραιτοῦνται — κατὰ τὸ σύνθημα. Ἐπικαιρον διάλογον δημοσίευσεν τὸ Σ κ ρ ί π :

— Καὶ γιατί παρητήθῃ ;

— Μπρὲ ἀδελφέ, ὅπως ἔγειναν τότε τὰ οικονομικὰ τοῦ Κράτους, τὸ καλῆτερον εἶνε νὰ μὴν ἔχῃ κανεὶς δεσοληψίας μὲ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

